

РЕШЕНИЕ

№ 5160

гр. София, 07.08.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.02.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Росица Бузова

при участието на секретаря Симона Иванова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **11407** по описа за **2016** година докладвано от съдия Росица Бузова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.
С решение от 08.10.2016 г. по НАХД № 1643/15 г.на СРС, НО, 110 състав според формулировката на диспозитива му е “изменено Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г., издадено от кмета на Столична община, като е намален размерът на наложената на [фирма] имуществена санкция от 30 000 лева на 5 000 лева.”

Срещу това първоинстанционно решение е подадена касационна жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], район “К. село”, [улица], представлявано от управителя А. Ц. П. с оплакване, че същото е постановено в нарушение на закона по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН. Касаторът смята за неправилен извода на първоинстанционния съд за липса на противоречие между Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално–декоративни елементи и за рекламна дейност на

територията на Столична община, въз основа на която е издадено процесното наказателно постановление, и ЗУТ като нормативен акт от по-висока степен. В съответствие с чл.2, ал.1 ЗНА, с чл.56 и чл.57 ЗУТ била предвидена компетентност на Столичния общински съвет (СОС) да уреди обществени отношения, което било сторено с посочената наредба. С чл.233 ЗУТ била регламентирана административнонаказателната отговорност на физическите лица, нарушили актовете по прилагане на закона, какъвто без съмнение била наредбата. При положение, че имало законова уредба на тази материя, СОС нямал компетентност да определя състави на административни нарушения и санкциите за тях от предвидените с чл.22, ал.4 ЗМСМА. Затова касаторът смята издаденото му на основание чл.85а, ал.1, т.5 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално–декоративни елементи и за рекламна дейност на територията на Столична община, наказателното постановление за незаконосъобразно, тъй като същото противоречало на ЗУТ - нормативен акт от по-висока степен. При нарушение по чл.57, ал.1 ЗУТ или на установения с наредбата ред за поставянето на рекламни елементи можело да се наложи глоба по чл.233 ЗУТ на физическото лице – извършител, не и имуществена санкция на юридическото лице, тъй като такава не била предвидена с чл.233 ЗУТ. Касаторът оспорва и извода на първоинстанционния съд, че липсвали съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство. Според Констативен протокол (КП) № КП-14-0011608/18.07.2014 г., нарушението на [фирма] било констатирано при проверка на адрес – [населено място], [улица]. Според АУАН № 14-26Р-661/16.09.2014 г., съставен въз основа на КП № КП-14-0011608/18.07.2014 г., нарушението било установено на адрес – [населено място], [улица]. При това противоречие, мястото на извършването му не било надлежно определено в АУАН № 14-26Р-661/16.09.2014 г. въпреки че чл.42, т.3 ЗАНН изисквал точното му посочване като задължителен реквизит на акта. Този порок представлявал съществено процесуално нарушение, тъй като ограничавал правото на защита на санкционираното юридическо лице и правел невъзможен съдебния контрол. Тази нередовност не можело да бъде отстранена по реда на чл.53, ал.2 ЗАНН при издаването на наказателното постановление, тъй като водела да обективна невъзможност да се

установи по безспорен начин нарушението, което с оглед спецификата му се извършвало чрез поставяне на рекламno съоръжение на определена територия. Касаторът смята, че не било доказано по безсъмнен начин авторството на вмененото му деяние. Констатациите по АУАН № 14-26Р-661/16.09.2014 г. не се считали за верни до доказване на противното. Не било доказано, че съответният частен имот е собственост на [фирма]. Актосъставителят не бил очевидец на поставянето на рекламното съоръжение и не можел да свидетелства кое е лице го е извършило. Това било основание за отмяна на наказателното постановление изцяло, а не само за редукция на наложената санкция. Иска се от касационната инстанция да отмени решение от 08.10.2016 г. по НАХД № 1643/2015 г. на СРС, НО, 110 състав и вместо него да постанови друго, с което да отмени изцяло НП № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г.

Ответникът чрез процесуалния представител юрк. К. оспори касационната жалба в съдебно заседание.

ПРОКУРОРЪТ от С. градска прокуратура даде заключение, че касационна жалба е неоснователна.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Съгласно чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, касационната инстанция следи служебно, независимо от липсата или наличието на посочени в касационната жалба такива пороци, подлежащи на обсъждане по силата на чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Административен съд София–град при служебно извършената касационна проверка по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН намира обжалваното решение за недопустимо постановено по следните съображения:

С Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г., издадено въз

основа на АУАН № 14-26Р-661/16.09.2014 г., съставен от И. И. Ч. на длъжност старши инспектор в Столичния инспекторат за това, че на 18.07.2014 г. в [населено място], район “К. село”, [улица] при извършена проверка във връзка с текущ контрол било установено, че [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], район “К. село”, [улица], представлявано от управителя Л. Ц. А. ЕГН [ЕГН], е поставило 1 бр. рекламен елемент, представляващо самостоятелна конструкция, с рекламна площ 12 кв.м. в имот – частна собственост, без да разполага с разрешение за поставяне от главния архитект на СО, на основание чл.83, ал.1 и 2 ЗАНН вр. чл.80, ал.10 и чл.85а, ал.1, т.5 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално–декоративни елементи и за рекламна дейност на територията на Столична община (приета с Решение № 24 по Протокол № 4/20.12.2007 г. на СОС, изменена и допълнена с Решение № 1 по Протокол № 29/15.01.2009 г. на СОС, Решение № 83 по Протокол № 59/25.02.2010 г. на СОС, Решение № 612 по Протокол № 76/04.11.2010 г. на СОС, решение № 10 от 18.01.2010 г. на Административен съд София-град, оставено в сила с решение № 12868 от 18.03.2011 г. по адм.д. № 6720/2010 г. на ВАС, изм. с влязло в сила решение № 1261 от 18.03.2011 г. по адм.д. № 5843/2010 г. на Административен съд София-град, отменена с § 10 от ПЗР на Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално–декоративни елементи и за рекламна дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 717 по Протокол № 71/06.11.2014г. на СОС), на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], район “К. село”, [улица] наложена имуществена санкция в размер на 30 000 лв.

От приложения в административнонаказателната преписка оригинал на процесното Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г. се установява, че в началото на съобразителната му част пише, че същото е подписано от Й. А. Ф. – кмет на Столична община. Непосредствено след диспозитива вляво като негов издател е изписан кметът на Столична община – Й. Ф., срещу който текст е положен подпис без запетая с поставен върху него кръгъл печат на Столична община – С. (индекс 26). В същото поле вдясно, обаче е положен щемпел, че Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г. е подписано от “За кмета” от “зам. – кмет Ю. Н.” (без пълно изписване на името й) съгласно Заповед за заместване “№ РД-15-12961”

(без посочване на датата или годината ѝ). Липсват данни и доказателства по делото, въз основа на които да се определи еднозначно кой административнонаказващ орган на СО е подписал Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г.

Съгласно чл.58, ал.1 ЗАНН препис от Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г. е изпратено на [фирма] по пощата с писмо с обратна разписка (ИД № PS 1504 00AI10 E) на адреса в [населено място], [улица], където е получено на 08.12.2014 г.

От [фирма] е подадена жалба чрез Столична община с вх. № СО-2600-6620/2/11.11.2014 г. до СРС срещу Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г., издадено от Й. А. Ф. – кмет на Столична община.

По горната жалба на 03.02.2015 г. е образувано адм. д. № 1643/2015 г. по описа на СРС, НО, 110 състав. С разпореждане от 14.09.2015 г. на съдията – докладчик делото е насрочено в открито с.з. на 02.12.2015 г. – 09.00 ч., с призоваване на страните и актосъставителя.

В изпълнение на горното разпореждане за насрочване е изготвен списък на призованите лица за с.з. на 22.12.2015 г. от деловодителя на СРС, НО, 110 състав, по който под № 1 като административнонаказващ орган е вписан СТОЛИЧЕН ИНСПЕКТОРАТ – [населено място], [улица], под № като жалбоподател [фирма] чрез адв. А. Ч. и под № 3 актосъставителят – И. И. Ч.. Съответно изпратени са три призовки, в т.ч. № 2129492/14.10.2015 г. до СТОЛИЧНИЯ ИНСПЕКТОРАТ – [населено място], [улица].

С разпореждане от 23.11.2015 г. във връзка с отсъствието на съдията – докладчик по НАХД № 1643/2015 г. на СРС, НО, 116 състав поради временна неработоспособност, делото е отложено за 24.02.2016 г. – 9.00 ч., като бъдат уведомени всички призовани по делото лица.

В изпълнение на разпореждането от 23.11.2015 г. за пренасрочване е изготвен списък на призованите лица за с.з. на 22.12.2015 г. от деловодителя на СРС, НО, 110 състав, по който под № 2 като административнонаказващ орган е вписан СТОЛИЧЕН ИНСПЕКТОРАТ – [населено място], [улица], под № като жалбоподател [фирма]

чрез адв. А. Ч. – и под № 3 актосъставителят–И. И. Ч.. По последната колона със забележка на списъка за на призованите лица за с.з. на 22.12.2015 г. на редове № 1, 2 и 3 са положени подписи за уведомяване за пренасрочването, без да са означени каквито и да е данни на подписалите се лица, в т.ч. на ред № 2, на който е вписан СТОЛИЧНИЯТ ИНСПЕКТОРАТ.

В протокола от с.з. на 24.02.2016 г. по НАХД № 1643/15 г. на СРС, НО, 110 състав като въззиваема страна е вписан СТОЛИЧЕН ИНСПЕКТОРАТ, без изпратен представител. Ход на делото не е даден поради неявяване за разпит на свидетелите и липса на процесуални действия, които биха могли да бъдат извършени. Делото е отложено и насрочено за 11.04.2016 г. от 9.00 ч., като е разпоредено призоваването на въззиваемата страна и свидетелите.

В списъка на призованите лица за с.з. на 11.04.2016 г. по НАХД № 1643/15 г. на СРС, НО, 110 състав под № 1 като административнонаказващ орган е вписан СТОЛИЧЕН ИНСПЕКТОРАТ – [населено място], [улица], за който е записано, че е уведомен от предходното съдебно заседание въпреки отсъствието на негов представител в с.з. на 24.02.2016 г. Съответно, призовка до тази въззиваема страна не е изпратена за с.з. на 11.04.2016г. – изпращането ѝ не е отбелязано по списъка, нито по делото е приложена такава, независимо дали невръчена в цялост или в частта с разписката, удостоверяваща връчване.

В с.з. на 11.04.2016 г. по НАХД № 1643/15 г. на СРС, НО, 110 състав не отново като въззиваема страна е посочен СТОЛИЧНИЯТ ИНСПЕКТОРАТ, който е представляван от юрисконсулт К. въз основа на пълномощно № СО-КО-17-368/18.12.2014 г. със срок на действие до 31.12.2015 г., което според текстовата му част е издадено от Й. А. Ф. – кмет на Столична община на основание чл.44, ал.1, т.15 ЗМСМА и чл.32, т.3 вр. чл.30, ал.4 ГПК. След текстовата част вляво е отпечатана длъжност кмет на Столична община с положен без запетая подпис, който не се чете, и поставен върху него кръгъл печат на Столична община. Вдясно има щемпел, според който пълномощното е издадено за кмета от зам. – кмет Ю. Н. съгласно Заповед за заместване № РД 15-14140/2014 г. От приложения неин препис е видно, че е издадена от кмета на Столична [община] на основание чл.39, ал.2 и чл.44, ал.2 ЗМСМА за заместването ѝ

от Ю. Р. Н. – заместник-кмет при Столична община на направление “Законност, координация и контрол” за периода от 18.12.2014 г. до 19.12.2014 г.

В с.з. на 11.04.2016 г. по НАХД № 1643/2015 г. на СРС, НО, 110 състав ход на делото, на съдебното следствие и на съдебните прения е даден въпреки нередовна процедура по призоваването на СТОЛИЧНИЯ ИНСПЕКТОРАТ, конституиран като въззиваема страна, без изпратен негов представител. В с.з. на 11.04.2016 г. по НАХД № 1643/2015 г. на СРС, НО, 110 състав фактически е участвала от името на въззиваемата страна СТОЛИЧНИЯ ИНСПЕКТОРАТ юрисконсулт К., без пълномощно от директора му. Допусната е до участие в процеса въз основа на посоченото по-горе пълномощно № СО-КО-17-368/18.12.2014г., което въвн от изтъкнатите недостатъци при оформлението му със следваща се неяснота при идентифицирането на издалия го орган, е с изтекъл срок на 31.12.2015 г. и е негодно да я легитимира в с.з. на 11.04.2016 г. Така без участие на представител на въззиваемата страна и негов изричен отказ от възражения срещу нередовната процедура по призоваването ѝ в с.з. на 11.04.2016 г. е проведено съдебното следствие със събиране на гласните и писмени доказателства по делото, и са изслушани устните прения.

С решение от 08.10.2016 г. по НАХД № 1643/2015 г. на СРС, НО, 110 състав, постановено в производство по реда на чл.59 – чл.63 ЗАНН по жалба на [фирма] против Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г. на кмета Столична община, същото е изменено, като е намален размерът на наложената на [фирма] имуществена санкция от 30 000 лв. на 5 000 лв. В това въззивно решение противно на изискването на чл.339, ал.1 НПК вр. чл.84, ал.1 ЗАНН не е посочен ответник по жалбата, нито каквото и да е съдържание на изложените от него доводи, в т.ч. в с.з. Същевременно навсякъде в мотивите и диспозитива като предмет на съдебно обжалване и потвърждаване е посочено Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014г., издадено от кмета Столична община. Изобщо не е взета предвид вписаната в щемпела по това наказателно постановление като приложена при издаването му Заповед за заместване № РД-15-12961, нито тя е приобщена във въззивното производство, за да се провери наличието ѝ, основанието ѝ и нейното действие. От фактическа страна не е изяснено от кой изхожда Наказателно

постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г., доколкото в встъпителната негова част пише, че е подписано от Й. А. Ф. – кмета на Столична община, съответно на това името и длъжността ѝ фигурират след диспозитива с положен срещу тях подпис без запетая, но с поставен вдясно щемпел, сочещ на издаването му “За кмета” от зам. - кмета Ю. Р. Н. по заместване съгласно Заповед № РД-15-12961. От правна страна въззивният съд не се е произнесъл по това дали Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г. е издадено или не с изискуемата административнонаказателна компетентност по чл.47, ал.1 ЗАНН, в т.ч. допустимо ли е възлагането ѝ от кмета на заместник–кмет на Столична община, без това да е изрично предвидено съгласно чл.47, ал.2 ЗАНН от закон, указ или постановление. Изобщо не е отчетена дейвалата до 17.11.2014 г. норма на чл.80, ал.10 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално–декоративни елементи и за рекламна дейност на територията на Столична община (отм.), която допуска единствено кмета на Столична община да издава наказателни постановления за нарушения на изискванията ѝ, в т.ч. по приложения в случая санкционен състав по чл.85а, ал.1, т.5 от наредбата. Без обсъждане от въззивният съд е оставен и въпросът, дали е допустимо или не юрисдикционна компетентност по налагане на административни санкции по чл.83 ЗАНН да не се упражнява от кмета на Столична община като административнонаказващ орган по чл.47, б.”а” ЗАНН лично, а по заместване от друго длъжностно лице при положение, че не е предвидено каквато и да е възможност за нейно възлагане по чл.47, ал.2 ЗАНН и/или чл.80, ал.10 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално–декоративни елементи и за рекламна дейност на територията на Столична община (отм.).

Изложените данни от административнонаказателното производство, завършило с Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г., и въззивното производство по чл.59 и сл. ЗАНН, приключило с решение от 08.10.2016 г. по НАХД № 1643/2015 г. на СРС, НО, 110 състав, разкриват следните несъответствия.

Първо, съгласно чл.61, ал.1 ЗАНН при разглеждане на делото пред районният съд се призовават нарушителя, поискалите обезщетение, вкл. тези по чл.55, ал.2 ЗАНН, и

учреждението или организацията, чийто орган е издал наказателното постановление. Това императивно изискване на чл.61, ал.1 ЗАНН, което изрично определя страните в производството за обжалване на наказателни постановления по глава трета, раздел IV от ЗАНН не е спазено от Софийския районен съд в случая. В случая независимо дали НП № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г. е било подписано от кмета на Столична [община] Ф. или за кмета на Столична община от зам. -кмета Ю. Р. Н., съгласно чл.61, ал.1 ЗАНН като въззиваема страна по НАХД № 1643/2015 г. на СРС, НО, 110 състав е следвало да се конституира **Столична община** в качеството на учреждение – общинска администрация по чл.15, ал.1 ЗМСА на едноименната административно-териториална единица по чл.8 ЗМСМА, чийто орган е издал обжалваното наказателно постановление. В противоречие с чл.61, ал.1 ЗАНН, **Столична община** не е определена като въззиваема страна по НАХД № 1643/2015 г. на СРС, НО, 110 състав – такова конституиране не е предвидено съгласно чл.256, ал.1, т.5 вр. чл.317 НПК вр. чл.84 ЗАНН в разпореждането от з.з. на 14.09.2015 г. за насрочване на първо с.з. на 02.12.2015 г. или разпореждането от з.з. от 23.11.2015 г. за пренасрочване на делото за с.з. на 24.02.2016 г. От въззивния съд не е постановено и протоколно определение в същия смисъл в с.з. на 24.02.2016 г. и/или 11.04.2016 г. по НАХД № 1643/2015 г. на СРС, НО, 110 състав. За такова конституиране не може да се съди от призоваването по НАХД № 1643/2015 г. на СРС, НО, 110 състав съгласно чл.328 НПК вр. чл.84 ЗАНН на *страните* и други лица, които следват да вземат участие в неговото въззивно производство, тъй като спрямо **Столична община** такова не е разпоредено и не е извършено в нито един момент и под никаква форма, видно от посочените по-горе списъци за призоваване и изпратени призовки. Конституиране на **Столична община** като въззиваема страна по НАХД № 1643/2015 г. на СРС, НО, 110 състав и/или участие на нейни представители в това процесуално качество не е констатирано в протоколите от с.з. на 24.02.2016 г. и 11.04.2016 г. **Столична община** не е упомената като

въззиваема страна и в решението от 08.10.2016 г. по НАХД № 1643/2015 г. на СРС, НО, 110 състав въпреки изискването по чл.339, ал.1 НПК вр. чл.84, ал.1 ЗАНН то да съдържа кратко изложение на доводите на всички страни. Така първоинстанционното дело е разгледано, без **Столична община** да е конституирана, призована или участвала като въззиваема страна с всички следващи се то това ограничения при упражняване на процесуалните ѝ права. Вследствие на това, предявеният за разглеждане от [фирма] с жалба вх. № СО-2600-6620/2/11.11.2014 г. административнонаказателен спор за Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г. остава висящ, тъй като законосъобразността му не е проверена и съответно не е нито потвърдена, нито отречена съгласно чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН с решението от 08.10.2016 г. по НАХД № 1643/2015 г. на СРС, НО, 110 състав по отношение на учредението, чийто орган го е издал, съгласно чл.61, ал.1 ЗАНН.

Второ, въззивното производство във всичките си фази е проведено с участието на **Столичния инспекторат** – същият фигурира в качеството на *“административнонаказващ орган”* и по трите списъка за призоваване по НАХД № 1643/2015 г. по описа на СРС, НО, 110 състав и изпратената до него единствена призовка № 213942/14.10.2015 г. Същевременно в протоколите от с.з. на 24.02.2016 г. и 11.04.2016 г. по НАХД № 1643/2015 г. по описа на СРС, НО, 110 състав, **Столичният инспекторат** е изрично обозначен като *“въззиваема страна”*. Същият в случая не може да има нито едното, нито другото качество. Защото съобразно чл.37, ал.1, б.”а” ЗАНН вр. чл.80, ал.9 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално–декоративни елементи и за рекламна дейност на територията на Столична община (отм.), единствено АУАН № 14-26Р-661/16.09.2017 г. е съставен от И. И. Ч. на длъжност *“старши инспектор”* в **Столичният инспекторат**. Нито този, нито друг негов служител въз основа този акт нито фактически е издал, нито юридически валидно би могъл да издаде Наказателно

постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г. като административнонаказващ орган съгласно чл.47 ЗАНН и/или чл.80, ал.10 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално–декоративни елементи и за рекламна дейност на територията на Столична община (отм.). Според действащия Правилника за организацията и дейността на Столичния инспектор към Столична община, приет с Решение № 344 по Протокол № 15/26.06.2008 г. на СОС (ПОДСИСО), **Столичният инспекторат** е звено на общинска бюджетна издръжка, който осигурява и подпомага изпълнението на контролните функции на кмета на СО – чл.2 ПОДСИСО. Организиран е структурно в районни инспекторати и централно управление – чл.6 ПОДСИСО. **СТОЛИЧНИЯТ ИНСПЕКТОРАТ** се ръководи и представлява от директор – чл.7, ал.1 ПОДСИСО, чийто функции по чл.7, ал.2, т.1–11 ПОДСИСО не включват тези на административнонаказващ орган. Самият **СТОЛИЧЕН ИНСПЕКТОРАТ** е натоварен да упражнява контрол за спазване на територията на СО на нормативните актове, както и договори, по които страна е СО, когато е възложено от кмета на СО или СОС - чл.3, ал.1 ПОДСИСО. При установяване на административни нарушения, служителите на **СТОЛИЧНИЯ ИНСПЕКТОРАТ** *съставят актове за установяването им* - чл.26, ал.1 ПОДСИСО. Тези актове с получените възражения и доказателства се изпращат по реда на ЗАНН на *административнонаказващия орган* за произнасяне-чл.26, ал.2 ПОДСИСО. Обобщавайки тази правна регламентация на устройството, задачите и организацията на дейността му, **СТОЛИЧНИЯТ ИНСПЕКТОРАТ** се явява особено звено на общинска бюджетна издръжка - част от общинската администрация на СО по чл.15, ал.1 ЗМСМА, което не ѝ тъждествено нито структурно, нито функционално. Извън това, в отличие от СО, която е юридическо лице на основание чл.14 ЗМСМА, **СТОЛИЧНИЯТ ИНСПЕКТОРАТ** няма тази обща правосубектност. Нито с оглед на уредбата по чл.38 и сл. ЗМСМА, нито с оглед на тази по ПОДСИСО, кметът на СО се явява орган на **СТОЛИЧНИЯ ИНСПЕКТОРАТ**. Съобразно това АУАН №

14-26Р-661/16.09.2017 г. за установяване на извършеното от [фирма] процесно нарушение е съставен от старши инспектор на СТОЛИЧНИЯ ИНСПЕКТОРАТ. Издаденото въз основа на акта Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г., обаче не е подписано нито от директора на СТОЛИЧНИЯ ИНСПЕКТОРАТ, нито от друг негов служител. По всички тези причини, **СТОЛИЧНИЯТ ИНСПЕКТОРАТ не е учреждение или организация, чийто орган е издал Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г.,** без което съгласно чл.61, ал.1 ЗАНН не може да е страна по делото за обжалването му пред районния съд. В нарушение на това правило по НАХД № 1643/15 г. на СРС, НО, 110 състав е призован като страна единствено СТОЛИЧНИЯТ ИНСПЕКТОРАТ при положение, че това е неправосубектно звено на общинска бюджетна издръжка, а не самостоятелно учреждение, и макар в случая негово длъжностно лице да не е упражнило административнонаказващи функции спрямо [фирма]. В нито един момент и под никаква форма по НАХД № 1643/15 г. на СРС, НО, 110 състав не е призована по чл.61, ал.2 ЗАНН и чл.328 НПК вр. чл.84 ЗАНН като въззиваема страна СТОЛИЧНАТА ОБЩИНА като учреждение, чийто орган е издал Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г. Така делото пред районния съд е разгледано и решено без всички подлежащи на задължително конституиране съгласно чл.61, ал.2 З. страни. Постановено във въззивно производство, което проведено при фактическото участие на СТОЛИЧНИЯ ИНСПЕКТОРАТ, който няма изискуемата от чл.61, ал.1 ЗАНН процесуална правоспособност на въззиваема страна, решение от 08.10.2016 г. по НАХД № 1643/2015 г. на СРС, НО, 110 състав е недопустимо. По същите причини, с оглед субективните предели на действие това първоинстанционно решение, предявеният с подадената от на [фирма] жалба вх.№ СО-2600-6620/2/11.11.2014 г. спор по чл.59, ал.1 ЗАНН за законосъобразността на Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г. е висящ и

нерешен по отношение на издалия го административнонаказващ орган.

Трето, с решение от 08.10.2016 г. по НАХД № 1643/2015 г. на СРС, НО, 110 състав е изменено Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г., издадено от кмета на Столична община, което формално-юридически не съществува и затова не може е предмет на никакво съдебно произнасяне по чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН. Данните по делото, съвкупно ценени сочат, че Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г. е подписано от заместник-кмета на Столична [община] Н. съгласно Заповед № РД-15-12961/2014 г. по заместване на кмета на Столична община. Това несъответствие между предмета на въззивното производство, определен от наказателното постановление, както е действително издадено, и предмета на решение от 08.10.2016 г. по НАХД № 1643/2015 г. на СРС, НО, 110 състав, също влече негова недопустимост.

След извършената касационна проверка по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и по изложените съображения, тази инстанция намира обжалваното решение за недопустимо. Такова то следва да бъде обезсилено и делото да бъде върнато на първоинстанционния съд за ново разглеждане от друг състав на основание чл.221, ал.3 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН при правилно конституиране на всички страни по чл.61, ал.2 ЗАНН и с допълване на административнонаказателната преписка с непредставените по НАХД № 1643/2015 г. на СРС, НО, 110 състав преписи от Констативен протокол № КП-14-0011608/18.07.2014 г. – приложение на АУАН № 14-26Р-661/16.09.2014 г., и Заповед № РД-15-12961/2014 г. на кмета на Столична община, цитирано в Наказателно постановление № СО-Р-Ю-14-26Р-661/10.11.2014 г.

Водим от горното, **Административен съд София – град, III касационен състав**

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА решение от 08.10.2016 г. по НАХД № 1643/2015 г. на **Софийския районен съд**, Наказателно отделение, 110 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане на друг състав на **Софийския районен съд**.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: